

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 98. — ŠTEV. 98.

NEW YORK, SATURDAY, APRIL 27, 1935. — SOBOTA, 27. APRILA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

RUSIJA SKUŠA DOSEČI SOGLASJE S FRANCIJO

NA PODONAVSKO KONFERENCO BO IZVAJALA FRANCOSKO- RUSKA ZVEZA VELIK VPLIV

Ruski poslanik v Parizu je prejel nova navodila svoje vlade. — Sovjetski voditelji so slišali Litvinovo poročilo. — Šest držav je sprejelo predloge za neodvisnost Avstrije. — Nemčija še ni pojasnila svojega stališča glede konference.

MOSKVA, Rusija, 26. aprila. — Zunanji komisar Maksim Litvinov je po brzojavu poslal ruskemu poslaniku Vladimiru Potemkinu v Pariz nova navodila, po katerih bo mogoče obnoviti pogajanja za francosko-rusko vojaško zvezo.

Litvinov je poslal ta navodila po konferenci v Kremlju s ljudskimi komisarji, katerim je poročal o svojem razgovoru s francoskim zunanjim ministrom Lavalom v Ženevi, kjer sta se pogajala glede vojaške zveze. Toda pogajanja so bila začasno ustavljena in Litvinov se je vrnil v Moskvo, da o tem poroča ljudskim komisarjem. Na tej konferenci so natančno razpravljali o ruskem in francoskem stališču.

Sovjetska vlada pa je objavila le malo podatkov o tej konferenci. Zakaj so bila pogajanja med Lavalom in Litvinovim prekinjena, ni bilo uradno naznájeno.

Sovjetski voditelji pa sedaj upajo, da bosta vsled novih navodil sovjetske vlade poslanik Potemkin in zunanji minister Laval prišla do popoldnega sporazuma. Ko bo enkrat to doseženo, bo v začetku maja Laval potoval v Moskvo, kjer bo podpisana pogodba za vojaško zvezo.

PARIZ, Francija, 26. aprila. — Splošne predloge za konferenco, ki bo razpravljala o podonavski zvezi, je izmed devetih držav sprejelo šest držav. — Francija in Italija bosta v nekaj dneh razposlali vabila za to konferenco, ki se bo pričela v Rimu 3. junija. Besedilo nameravane podonavske pogodbe je že bilo poslano Franciji, Italiji, Nemčiji, Poljski, Romunski, Jugoslaviji, Čehoslovaški, Avstriji in Madžarski.

Madžarska in Poljska ste pristali na predloge samo "v načelu", Nemčija pa je prosila za novo pojasnilo glede pojma "nevmešavanje".

Dobro poučeni krogi zatrjujejo, da bo na podonavsko konferenco zelo vplivala francosko-ruska vojaška zveza, za katero se bodo v nekaj dneh pričela nova pogajanja, ki bodo najbrže uspela. Rusko nasprotje proti počasnemu poslovanju Lige narodov v slučaju nenadnega napada je bilo odstranjeno s kompromisnim besedilom, ki je bilo predloženo ljudskim komisarjem v Moskvi.

Mesto besedila "obe državi morata čakati na sejo Lige, predno nastopita z oboroženo silo," — je bilo postavljeno besedilo "obe stranki morate predložiti zadevo svetu Lige narodov." Vsled tega takojšnji nastop ne bo podrejen sklepu sveta Lige narodov.

RIM, Italija, 26. aprila. — Uradni viri zatrjujejo, da boste navzlic nasprotnim poročilom prejšnjega dne Poljska in Romunska povabljeni na podonavsko konferenco.

Prvotno je bilo določeno, da bodo povaljene samo države, ki meje na Avstrijo. Sedaj pa boste povabljeni tudi Poljska in Romunska kot nasledstveni državi Avstro-Ogrske.

Nemčija še ni pojasnila svojega stališča glede te konference.

PARIZ, Francija, 26. aprila. — Francoska vojaška oblast je ukrenila vse potrebno, da prepreči, da bi nemški aeroplani letali nad utrdami ob nemški meji.

V zadnjih tednih so štirje posamezni nemški aeroplani letali nad utrdami.

460 milijonov dolarjev za mornarico

HARRISONOV PREDLOG BO OBVELJAL

Senatni finančni odbor je sprejel Harrisonovo predlogo glede vojaškega bonusa. — Odklonil je Patmanovo in Vinsonovo predlogo.

Washington, D. C., 26. apr. Finančni odbor senata, ki je razpravljal o predlogih glede vojaškega bonusa je odklonil Patmanovo predlogo s 13 glasovi proti 4 in Vinsonovo predlogo z 12 glasovi proti 8, nakar je bila sprejeta Harrisonova predloga. Toda odbor jo je toliko izpremenil, da bo veteranom dano na prosto voljo, ako sprejmejo izplačilo v gotovini ali pa v bondih.

Zvezni zakladničar Morgenthau je finančnemu odboru predložil svoj načrt za davek na dedščino, s katerim bi bil plačan bonus. Odbor je sprejel predlog senatorja Gore-ja, ki predsedniku dovoljenje, da plača vojaški bonus iz štiri milijonskega sklada, katerega je kongres dovolil za preskrbo dela brezposelnim. Harrison je takoj rekel, da predsednik tega ne bo nikdar storil.

Predsednik odbora je rekel, da bo v senatni zbornici takoj predlagal, da pride Harrisonova predloga na dnevni red.

Harrisonova predloga določa, da se certifikati izdajo za letnico 1918, kar bi njihovo vrednost zvišalo za 500 milijonov dolarjev. Veterani, ki bi po sprejemu te predloge hoteli imeti svoj bonus izplačan, bi dobili \$770. Od te vsote pa bo odtegnjen znesek, ki ga je že do sedaj vzel kot posojilo.

VLADA ZAHTEVA ŠEST KAZNILNIC

Washington, D. C., 26. apr. Generalni pravdnik Cummings pravi, da bo njegov departament iz sklada za javna dela zahteval najmanj \$4,000,000 za šest novih zveznih kaznilnic.

MAJNERSKI NEMIRI V PENNSYLVANJI

Wilkes-Barre, Pa., 26. aprila. — V spopadih med stavkarji United Anthracite Miners v Luzerne okraju je bilo ranjenih 12 oseb, med njimi dve ženski.

TURČIJA HOČE UTRDITI DARDANELE

Istanbul, Turčija, 22. aprila. Ker je zunanji minister Tefik Ruždi Aras v Ženevi načel vprašanje glede utrditve Dardanel, je tudi turško časopisje pričelo o tem živahnejše razpravljati in izraža splošno zahtevo, da je spremenjena tozadevna določba mirovne pogodbe, ki preprečuje utrditi morskino ožino.

VELIKANSKA ARMADA V SIBIRIJI

Ob sibirsko-mančukuan-ski meji ima Rusija 600 letal in 600 tankov. — Japonski general svari pred vmešavanjem.

Hsiking, Mančukuo, 26. apr. Rusija vzdržuje na štirih točkah ob sibirsko-mančukuan-ski meji nad 200,000 vojakov, 600 aeroplanov in 600 tankov, kot pravi vrhovni poveljnik japonske armade in poslanik v Mančukuo, general Jiro Minami.

General Minami je na zemljevidu s svinčnikom pokazal mesta: Pograničnaja, Habarovsk, Blagoveščenk in Mandčuli. Po njegovem zatrdilu je Rusija posebno na teh krajih utrdila svojo mejo.

Minami pravi, da je napetost med Rusijo in Japonsko zadnje čase zelo ponehala, toda tak velikanška armada ne važnih strateških točkah vedno ogroža mir. Toda izrazil je upanje, da bo v bližnji bodočnosti, ali saj v nekaj letih tako Rusija, kakor Mančukuo, odkločila armado z meje.

"Japonska je prepričana", je nadaljeval general Minami, "da more biti mir zagotovljen, ako narodi vzdržujejo mir na svojih kontinentih. Na pr. Združene države naj čuvajo mir v obeh Amerikah, vodilni evropski narodi v Evropi, Japonska, Mančukuo in Kitajska pa v Aziji".

General Minami pravi, da bo na Daljnem Iztoku napravljen mir in red, kadar prenehajo Združene države, Anglija in druge države s političnim vmešavanjem v medsebojne odnose med Japonsko, Kitajsko in Mančukuo.

JAPONSKA PROTI AMERIKAM SKIM MANÉVROM

Tokio, Japonska, 26. aprila. List "Niči Niči" pravi, da so prihodnji ameriški mornariški manevri v Pacifiku namenjeni proti otokom, nad katerimi je Japonska dobila mandat od Lige narodov.

"Manevri so v resnici vezbanje za prehod Pacifika", pravi članek v omenjenem listu in nato nadaljuje:

"Ko je Amerika postavila postojanke za submarine in aeroplane na Aleutih ter se vezba v obrambi in napadu, je jasno pokazala, da je pričela kampanjo proti otokom pod japonskim mandatom.

"Združene države so pričele zračno pot čez Pacifik pod pretežno civilne zračne proge, ki pa je velike stratežije važnosti ter pred vsem svetom odkrivajo svojo agresivnost proti Daljnemu Iztoku.

"S tem, da bo Amerika izdala \$300,000 za utrditev svoje postojanke v Pearl Harbor, se pripravljala na pohod čez Pacifik".

MLADOLETNI SE SMEJO POROČITI

V Tennessee bo dovoljeno poročiti se 14 let starim otrokom. — V veljavi je samo stara angleška postava.

Nasville, Tenn., 26. aprila. Ako se hoče kako dekle, ki je stano samo 12 let, ali pa 14 let star fant poročiti, mu tega ne brani nikaka postava.

Ako pa se hoče poročiti 11 let staro dekle, ali pa 13 let star deček, tedaj jim stoji na poti samo nek star angleški zakon. Toda v celem Tennessee ni nikake postave, ki bi zabranila ženitev.

Tako je glede tega govoril pomožni generalni pravdnik Edwin Hunt.

Hunt je razpravljal o pred kratkim sprejeti postavi, ki odpravlja "petdnevno zakonsko postavo", ki je bila sprejeta leta 1929. Postava je določevala, da morajo vse osebe, ki se niso stare 21 let, prositi za dovoljenje 5 dni pred nameravano poroko.

Hunt je našel, da je leta 1899 legislatura sprejela postavo, ki prepoveduje izdajo poročnega dovoljenja osebam izpod 16 let, ako njihovi stariši ali varuhi ne dajo pismenega dovoljenja. Ta postava je ostala v veljavi 30 let. Leta 1929 je bila sprejeta "5-dnevna" postava. Vsled tega je bila po Huntovem mnenju postava iz l. 1899 zavržena.

"Leta 1935", pravi Hunt, pa legislatura gre in odpravi vsak predpis o izdajanju poročnega dovoljenja. Posledica tega je, da sedaj sploh ni nikakih predpisov glede poročnega dovoljenja za osebe pod 21 leti. In vsak uradnik more izdati poročno dovoljenje 14 let staremu mladeniču in 12 let staremu dekletu".

Hunt pravi, da stara angleška postava določa to starost.

SAMO TRIJE NA PREDNJEM SEDEŽU

Albany, N. Y., 25. aprila. — Gubernor Lehman je podpisal predlogo, ki določa, da smejo na prednjem sedežu avtomobila sedeti kvečjemu tri osebe. Če sede štirje, ne more sofer neovirano kontrolirati mašinerije. Sofer, ki bo imel poleg sebe tri tovariše ali tovarišice, bo kaznovan.

SPOR MED MATERJO IN HČERJO

V Camden, N. J., je priznala včeraj policijskemu sodniku 42-letna Mrs. Myrtle McClyment, da je prejšnji večer sunila svojo hčer Mary z nožem v trebuh. Ženski sta se sprli pri pomivanju posode. — Hčer so morali odvesti v bolnišnico.

STIMSONOV POZIV ZA MIR JE NALETEL NA GLUHA UŠESA

WASHINGTON, D. C., 26. aprila. — Neoziraje se na poziv bivšega državnega tajnika Henry E. Stimsona, da morajo Združene države delovati z drugimi miroljubnimi državami roko v roki, da preprečijo novi svetovni požar, je poslanska zbornica z velikim navdušenjem odobrila mornariški proračun, ki določa za izboljšanje mornarice 460 milijonov dolarjev.

To je najvišja vsota, ki je bila kdaj v mirnem času nakazana mornariškemu departamentu.

Newyorški demokrat Sisson je sicer predlagal, naj se dovolilo zmanjša za dvajset odstotkov, toda za njegov predlog je glasovalo samo 56 poslancev, dočim je bilo proti njemu oddanih 289 glasov.

Istotako je bil poražen tudi predlog njegovega tovariša Koppelmanna iz države Connecticut, naj se prične graditi nove bojne ladje že meseca marca prihodnje leto.

Malo prej je govoril pred ameriško družbo za mednarodno pravo bivši državni tajnik Henry L. Stimson.

— Neutralnost ni nikakarna pot, da se izognemo vojni — je rekel. — Ako začne Združene države izvajati drugačno politiko neutralnosti, je to stranskega pomena. Zaenkrat predstavlja največji problem vprašanje, kako naj se prepreči izbruh nove vojne, ki bi se polagoma razširila po vsem civiliziranem svetu. Edino uspešno sredstvo je nesebično sodelovanje vseh držav.

— Upanje, da se bo tej ali oni državi tudi v bodoče posrečilo izogniti se mednarodnemu konfliktu, je zmotno. Zdelj vladajo na svetu povsem drugačne razmere kot so vladale pred leti.

— Mi moramo vso svetovno javnost prepričati, da bomo v vsaki krizi, ki se tiče svetovnega miru ali ga ogroža, z vsemi svojimi silami poskušati vzdržati mir.

POŠTNA VREČA NAJDNA

Akron, Ohio, 26. aprila. — Poštna vreča, v kateri so roparji, ki so oropali poštni avtomobil v Warren, O., odnesli \$72,000 v gotovini, je bila najdena v nekem jezeru blizu Akrona.

GOZDNI POŽARI NA I. I.

Na Long Islandu poleg New Yorka divja najmanj sedem gozdnih požarov, katere se bolj posušujejo močni vetrovi. Največji požar je poleg vasi Dees Park v Suffolk okraju, kjer je v dveh urah pogorelo 10,000 akrov gozdov. Predno pa se je gasilec posrečilo požar omejiti, je uničil že neko veliko tovarno in dve hiši.

Popoldne se je veter prevrgel in plameni so se valili kot gorski plazovi čez polja in gozdove.

KRALJEVSKE SVEČANOSTI V LONDONU

Komunisti protestirajo proti zapravljenosti. — 6. maja bo Anglija obhajala 25-letnico kronanja kralja Jurija V.

London, Anglija, 26. aprila. "Kraljeva zapravljenost", ki se bo zopet pokazala pri svečanostih ob priliki 25-letnice kronanja kralja Jurija V., je dala povod za ostre napade komunistov na kralja in vlado. Kralj Jurij bo 6. maja z največjimi svečanostmi obhajal 25. letnico svojega kronanja.

V svojem razglasu govore komunisti "o 25-letnem ropanju delavcev, medtem ko so bili milijoni naših bratov ubiti, pohabljeni, zastrupljeni s plinom in mučeni... Naj drugi obhajajo svoj jubilej 6. maja. Naš dan je 1. maja. Korakajte onega dne in dajte jim jasen in določen odgovor delavskega razreda".

Toda komunisti se že sedaj pripravljajo na korakanje 6. maja. Poslužili se bodo korakanja velikanske množice v katedralo sv. Pavla ter bodo demonstrirali proti velikanskim izdatkom za svečanosti. Ako bodo v resnici izvršili svojo namero, tedaj bo prišlo do hudih spopadov med policijo in komunisti.

Zračno ministrstvo je naznanilo, da bodo na dan 6. maja v Mildenhall in Duxford v East Anglija velika zračna parada, katere se bo udeležilo 300 do 400 aeroplanov. Pri tej paradi bi popoldne navzoč tudi kralj Jurij.

S ponosom izjavlja zračno ministrstvo, da Hitlerjeva trditve, da nemška zračna sila že sedaj velja kot angleška, ne odgovarja resnici. Anglija je še vedno v premoči in bo preteklo še mnogo časa, predno jo bo Nemčija dosegla. Ves London se pripravlja na srebrni jubilej. Ceste skrbno snažijo in London bo izgledal čist, kakor le malokdaj.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

On celo leto vsakega meseca v Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inosemstvo na celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenemli nedelji in praznikov.

Dopisil brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovodi pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo nastavnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3774

STROŠKI VOJNE...

Kdor je kdaj dvomil, da je vojna neverjetno draga stvar, naj vpošteva eno samo dejstvo.

Danes, to je sedemdeset let po preteku ameriške državljanske vojne, mora izdati zvezna vlada vsak mesec nad pet milijonov dolarjev za pokritje stroškov omenjene vojne.

Sedemdeset let je dolga, dolga doba.

Izza časa, ko je bil oddan zadnji strel v spopadu med severnimi in južnimi državami, so bili rojeni otroci, ki so se razvili v vlečke, mladence, može in stariče in pomrli, zvezna zakladnica pa mora še vedno, mesec za mesecem, plačevati stroške.

Večino te ogromne vsote dobivajo v obliki mesečnih penzij veterani in osebe, ki so od veteranov odvisne.

Ta izdatek bo seveda vsako leto manjši in ga časoma sploh ne bo več.

Navsezadnje je pa nekaj strašnega, ako človek pomisli, v kakšno daljavo se vlečejo vojni stroški.

Stari očetje sedanje generacije so se borili v državljanski vojni.

Davčna bremena, ki so bila posledica onega boja, pa morajo še vedno prenašati njihovi sinovi in vnuki.

ITALIJA SE ZANAŠA NA ARMADO

"Popolo d'Italia" je objavil uvodnik pod naslovom "Naši načrti", ki ga je glede na njegovo vsebino inspiriral najbrže sam Mussolini.

Nedvomno je hotel še pred pričetkom konference v Stresi pojasniti italijansko stališče. V članku sviri pred prevelikim optimizmom glede rezultatov, ki bodo morda doseženi na konferenci.

Obenem naglaša, da kljub morebitnim novim vojnimi grožnjam v bližnji bodočnosti nikakor ne bo vojne. Mir seveda ne bo večer, ker končno ni odvisen od onih, ki na konferenci sodelujejo, marveč od nasprotne strani.

Mnogo važnih vprašanj se nanaša ravno na Nemčijo, Poljsko in Rusijo. Na vzhodu Evrope je politični položaj zelo napet, Italija pa za ureditev položaja v tem delu kontinenta vendarle ni pripravila nikakega načrta.

V ostali Evropi bo vsekakor več zalega njena vojska, ki šteje 600,000 ljudi in ki je oborožena z najmodernejšimi sredstvi.

Italijanski tisk je vsekakor dobil nalogo, naj publiko odvrta od slehernih iluzij, vendar pa naj je tudi preveč ne vznemirja.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Dolgi postni dnevi so že za nami, tako tudi težko pričakovani velikonočni prazniki. Enakamerno s časom vredni pa jadrano dalje proti toplim poletnim dnevom, upajoč, da končno zopet prilezemo v dobre zlate čase.

Zopet se mi je nabralo nekaj gradiva in novic iz naše naselbine, kar hočem omeniti v bolj obširnem dopisu. Najprej hočem omeniti, kako smo se imeli na velikonočno nedeljo:

Kakor je bilo že poročano, se je članstvo tukajšnjega Dramatičnega društva zavzelo, da napravi domačo zabavo. Program je bil dovolj pester, in vsaka točka v programu je pokazala nekaj drugega in zanimivega. Najlažje bi se reklo, da je bil to narodni ples, v priporočju se z raznimi drugimi točkami. Ker sem od kraja do konca pazno zasledoval, se mi je program zelo dopadel in lahko rečem, da je bilo res zanimivo. Udeležba je bila prav dovoljna, kar je zopet dokaz, da ljudje radi vidijo in slišijo kaj novega. Ker je nastopilo okrog 50 oseb, mi nikakor ni mogoče, da bi vse imenoval po imenu, da si bi to rad storil. Seveda bi se pa tudi dopis tako zavlekel, da bi mi prav zagotovo urednik vse skupaj zagnal v koš.

V prvi točki, s katero se je otvoril proram, sta dve dekleti predstavili v narodnih kostumih Ameriko in Slovenijo, ki sta si podali roke. Miss Mary Platnar zaigra na klavir nemški himno in nato "Hej Slovani". Zatem nastopijo dekleta ter korakajo po taktu godbe na klavir.

Dalje je sledilo v posameznih točkah nastopanje manjših in večjih deklic in dečkov, ki so bili oblečeni v narodne noše. Peli so zanimive, vesele in kratkočasne pesmice in vpriparjali slovenske pleske, katere so že naši predniki plesali pred stoletjem. Torej mladina je plesala prave starinske pleske in s tem pokazala, da zna istakotko napraviti in posnemati svoje prednike, kakor njih stariši-priseljenci.

Ko je mladina končala z nastopom, so se pojavile na odru prave stare korenine, možje in žene oblečene v narodni noši. Zaplesali so starinske pleske. Godec je raztezal harmoniko, da je bilo kaj, plesalci pa plesali, kar se je dalo. Kakor so se prej smejali stariši, ko so nastopili otroci, tako so se sedaj smejali otroci starišim. To je bila izvrstna zabava.

Dalje je bilo tudi zanimivo, ko so nastopili v domači gostilni in s tem pokazali sliko preteklosti, kar je marsikomu obudilo spomine na stare čase. Druga scena je zopet pokazala nastop fantov in deklet v gostilni, ko so se "plavšali". Deklice jim zapojejo svarilno pesem. Starejša dekleta v navzočnosti fantov s petjem odgovore malim deklicam in te zopet odpojejo svarilno kitico: "Jaz bom ostala pisan ptič, ti ne boš pa več deklič".

V umetnem plesu "tap dance" s petjem sta nastopili deklici Anne Hiti in Agnes Troha. V posameznem nastopu sta pokazali, kaj se vse lahko naučil, kogar je volja.

Dalje so nastopili štirje dekci: Frankie in Johnny Spetič, Frankie Troha in Ernest Krašovec in kot štirje mladi godci so zaigrali na svoje "instrumente" — harmonike, klavirnet in boben. Fantje so bili nekam boježi, toda upati je, da dobijo več korajže in enkrat postanejo prvovrstni godci. Saj v prvem skupnem nastopu so dobro pokazali.

Med programom so tudi parkrat nastopile članice drama-

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

tičnega društva ter zapele nekaj krasnih pesmi. Ker so dekleta in žene že večkrat nastopile na odru, se mi umestno zdi, da jih tukaj omenim po imenu. Do sedaj zbor šteje devet oseb, namreč: Miss Agnes Virant; Miss Lucy Merkun; Mrs. Frances Lah; Mrs. Jenie Troha; Mrs. Frances Smrdel; Mrs. Josephine Platnar; Mrs. Fr. Steblay, Mrs. Mary Šuštaršič in Mrs. Antonija Može.

Pevke se učijo pod vodstvom Miss Mary Platnar, ki je še mlada dekle, toda s svojo učenostjo je pokazala, da se ji obeta dobra bodočnost. Ona je namreč izvrstna igralka na klavir.

Ker sem nekatere čul, da se jim je zdelo petje prethito, naj omenim, da pevke pojejo po notah in ni umestno, da bi zavile na glas, kakor se to zapeje in kriči na domačih zabavah in gostinlah v starem kraju.

Jaz sem že ob prilikah omenil, da je treba dati otrokom priložnost, da nastopajo pri prireditvah na odru. Kar je novega, je sami hitro poberejo. Ko jim pa razkazujemo stare šege in navade ter tudi mladino pripravimo do tega, da nam nekaj pokaže iz naših starih običajev, jo s tem ne učimo, da naj ostane starokopitna, pač pa jo navdušimo, da dlje obdrži ljubezen do svoje narodnosti in do svojega materne jezika.

Na omenjenem programu je mladina tudi videla slike preteklosti, kako so se nekaj zabavali in kratkočasili njeni stariši, ki so bili še čvrsti in mladi.

Zadnja točka v programu je predstavljala: otroke, fante, dekleta, može in žene, ki na velikonočno nedeljo dosepejo iz cerkve in se postavijo v skupine ter trkajo s pirhi, sekajo pomaranče in pirhe, jih kotolijo po tleh, se glasno pogovarjajo in prerokajo, kateri je do bil itd. V tej točki je mladina zopet videla, kako je v resnici v stari domovini na velikonočno nedeljo.

Ker mi ni mogoče, da bi vse natančno opisal, naj s tem zaključim poročilo glede programa. Toda omeniti moram tudi kuharice, ki so skrbele, da je bilo tudi železodem zadoščeno, kajti prazen železodem je vedno največja ovira. Kuharice so pa poskrbele, da tega ni bilo.

Ker je zadnja leta cena lišam precej padla, so imeli lep priložnost priti k lastnemu domu tisti, ki niso imeli še lastnega krova in ako jim ni denar zmrznil na bankah. To priložnost sta izkoristila: rojak Frank Čič, naš slovenski čevljar, ki si je kupil prijazen dom v naselbini, in rojak John Smrdelj, ki si je kupil prijazen domačji par milij izvon mesta ter ima tudi nekaj več zemlje okoli hiše.

S poslano razglednico me je iznenadil Peter Zgaga. Slika predstavlja star mlin pri Kamniku v stari domovini. Že sem se ustrašil, da jo je Peter pobral v stari kraj, ko pa zapazim ameriško znamko in poštni pečat New Yorka, sem se zopet nasmehnil ter rekel: "Samo da ni res, da bi jo Zgaga pobral v stari kraj".

Dolgo časa nisem prejel glasu od prijatelja Matija Pogorela. Ko pa zadnjič opazim v listu njegov dopis, sem takoj zaznal, da se še nahaja v de-

želi zlatih pomaranč. Takoj naslednji dan sem se pa zopet začudil, ker od njega sem prejel razglednico, ki predstavlja vrh Pikes Peak v Colorado in poštni pečat dokazuje, da je razglednica oddana iz Colorada. Drugača si nisem mislil, kakor da mora Pogorelec letati z aeroplanom, ker on me je že parkrat presenetil. Enkrat prejmem razglednico, na kateri je polno malih Kitajčkov, drugič zopet razglednico, ki predstavlja blatno kopel in ko bi ne videl kopalcev v njihove obraze, bi bil gotovo mislil, da so to pravi krokodili.

Zadnjič sem se mimogrede ogledal pri družini Kuralt, in Mrs. Kuralt mi je omenila, da bi rada kaj izvedela od svojih znanih slammikaric iz New Yorka. Dalje mi je naročila, naj ob priliki omenim v dopisu, da pozdravlja v New Yorku živeče hčance in Domžalce in še posebej svoji sestri Gertrude Pogačnik in Frances Črnkovič. Rekla je tudi, da morda jih obišče in da se ji Zgagova kolona zelo dopade.

Prijatelj Frank Manc mi je potožil, da nima sreče pri vožnji z avtomobilom, toda poleg vseh sitnosti je vesel, ker se vselej še dobro izmaže.

Spomladanski koncert, ki ga je priredil pevski zbor "Javornik" 13. aprila, je dobro uspel in zadovoljil posetnike. To sem čul od tistih, ki so bili navzoči, toda več ne morem omeniti glede tega, ker osebno nisem bil navzoč, kajti omega večera sem moral na delo v tovarno.

Končno imam za poročati tudi žalostno novico, ki je baš za praznik zadela družino Rozman. Zopet je odpadel star list izmed najstarejših priseljencev in tako gre dalje, da izginjajo drug za drugim, kakor nam je usoda odločila. Valentinu Rozmanu je smrt pretrgala nit življenja baš pred največjim praznikom v letu, ko praznujemo vstajenje. Zveličarja in v pravom pomenu tudi vstajenje narave.

Pokojni je dosegel starost 65 let, doma je bil iz Iga in odkoder je pred več leti prišel v Ameriko. Za njim žalujejo: žena, en sin in dve hčeri. Pokojni je spadal k družstvu sv. Martina JSKJ. Pogreb se je vršil 23. aprila, po katoliških obredih iz cerkve sra Jezusovega, na pokopališče sv. Križa, kjer že počivata njegova otroka, hčerca in sin, ki ju je smrt ugrabila v najlepši mladi dobi.

S pokojnim se nisva prav dobro poznala. Zadnjič sva se videla v tednu pred novim letom, ko sem raznašal Slovensko-Amerikanski Koleдар. Prav z veseljem je enega vzel, ko je opazil opis vojegega starega prijatelja in znanca Antona Štruklja. Dalje mi je še omenil, da mu je bil on, ki je bil izučen čevljar, napravil čevlje "meksikajnarce", v katerih je Štrukelj odpotoval v Ameriko. Rojak Rozman se mi je zdel precej živahen, zato si tega nisem mogel misliti, da ga bo v tako kratkem času vzela smrt. Pri-

Naši v Ameriki

SOJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V Warensville v Clevelandu je umrl rojak Valentin Pajk, star 66 let. Bil je v Clevelandu 44 let. Doma je bil iz vasi Žalna pri Višnji Gori.

Pretekli ponedeljek je v Clevelandu umrla Mary Vidmar, rojena Uek, stara 58 let. V Ameriki je živela 34 let. Rojena je bila v vasi Dule, Št. Vid pri Zatični.

John Ermenc, bivši slov. socialistični državni poslanec v Wisconsinu, je bil več mesecev v bolnišnici, se je te dni vrnil iz bolnišnice. Nastanjen je pri svojem bratu Jos. Ermenecu v West Allisu.

V Milwaukeeju je bila Angela Gorenšek, žena razvalca mleka, operirana na nogi, dočim je bil rojak Frank Aravs operiran na slepiču.

V Sheboyganu, Wis. je umrl rojak Anton Dekanič. Druge podrobnosti niso znane.

V Pueblo, Colo. je umrla die 22. aprila Ivana Škul, rojena Gruden, stara 45 let. Doma je bila iz vasi Rašica pri Velikih Laščah. Pokojnica zapuša soproga, štiri otroke ter tri brate.

V Crested Butte, Colo. je umrl rojak Martin Miklič, star 72 let, ki je bil nad 40 let v Pueblo, Colo. Doma je bil iz vasi Lipovec pri Črnomlju.

zadeti družini izrekam svoje globoko sožalje.

Pozdrav!
Frank Troha.

S pota.
Letos sem v Pueblo, Colo., obhajal Velikonoč. Veselil sem se med stariimi živečimi znanci, kajti med dolgoletno boleznijo sem bil večkrat v dvomih, če bom še kdaj videl krasne coloradske gore.

V Pueblo sem dospel še pravočasno k pogrebu rojakinje Marije Snedec. Ob njenem mrtvaškem odru sem opazil sina dr. Snedeca ter druge otroke.

Pokojna Marija Snedec je bila rojena pred 66 leti v črnomljskem okraju na Dolenjskem. V Pueblo, Colo., je prebivala kakih 40 let. Po hudi boleznijo in operaciji jo je smrt rešila trpljenja. Njen pogreb je pokazal, kako zelo je bila priljubljena. Velika cerkev je bila polna, ne le Slovencev, pač pa tudi drugorodcev. Na Velikonoč je bila cerkev vsa v lilih, na velikonočni ponedeljek je bila pa odeta v žalno obleko. Pogreba se je udeležilo tudi dosti duhovnikov in č. sester. Pevski zbori so pretresljivo zapeli žalostinke.

Družini Snedec izrekam svoje sožalje, pokojni pa želim večni mir.

Matija Pogorelec.

Peter Zgaga

Boj za oproščenje delavskega voditelja Toma Moneya bodo njegovi prijatelji in odvjetniki skušali zopet spraviti pred najvišje sodišče.

Znašajo se na organizirano delavstvo, da bo pomagalo z moralnim vplivom in denarjem.

Dasi ne bodo odvjetniki zahtevali nikake plače, bodo znašli stroški desettisoč dolarjev.

Povprečni človek si misli: — Desettisoč dolarjev se bo pa ja nabralo.

Pa ne bo šlo tako hitro in lahko.

Hauptmann ima več sreče. Njegovi advokati sicer taje, toda državni pravdnik Wilentz ima baje dokaze, da znaša Hauptmannov obrambni sklad že osemtrideset tisoč dolarjev.

V Brooklynu je šlo za veliko stvar. Koliko vina sem imel jeseni v kleti.

Stavo je dobil moj prijatelj Rudi, kateremu jo iz sreca privoščim. Jaz pa z vsakim stavim, koliko ga nimam več. Ne staviš za denar, pač pa za petdeset galon vina. Torej fantje, na delo!

Mestni ljudje niso zavidanja vredni. Leto za letom žive med zidovjem, če se jim pa enkrat posreči priti v pristo naravo, ne vedo, kaj bi počeli. Tako je v Ameriki in tako je v starem kraju.

Toda v Ameriki so farme zapušcene, in mestni človek ni ima priložnosti divjati po njivah in po poljih.

Ta je iz domovine, toda za resničnost ne prevzamem nobene odgovornosti.

Mož in žena sta se v nedeljo zjutraj odpeljala z vlakom nekam na Dolenjsko. Za silo sta se okrepla v vaški gostilni, nato sta pa šla — kakor se pravi — v prsto naravo.

On je bil slaboten, ona pa precej teška, in kamor se je zavala, se je zdela, da so se sloni valjali po zlati pšenici.

Pa je prišel mimo kmet in vprašal preplašena možička: — Kdo je hodil po moji pšenici?

— Jaz že ne — je odvrnil možič, — toda moji ženi se je zdelo prijetno in je nekoliko legla.

— Dvajset dinarjev boš plačal — je razsodil kmet.

Ko je mestni škric molče in pokorno zbiral zahtevano vsoto, je kmet ogledoval njegovo sitno in debelo ženo, pljunil v stran in predlagal:

— Če mi pa daš trideset dinarjev, bom pa tvojo babo malo pretepel, da se boš že vsaj enkrat v življenju nekoliko zabaval za svoj težko zaslužen denar.

V začetku tega tedna je poklicala Francija pod orožje dvestotisoč mladih fantov, ki so bili rojeni v prvem letu svetovne vojne.

Poročilo pravi, da so fantje prepevali, ko so odhajali z doma, kako je bilo njihovim materam pri sru, pa poročilo ne omenja.

Newyorški paberkar se pritožuje, ker mu nekateri očitajo, da sam ne napiše tistega, pod čemer je podpisan.

Boga naj zahvali, če mu res ni treba drugega kot s svojim podpisom zaključiti delo svojega pomagala.

Jaz pa že dvajset let zaman iščem pomočnika. Celo ženske, ki so mi včasih s kakšnim prispevkom priskočile na pomoč, so utihale.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 200
\$ 5.25	Din. 200	\$12.25	Lir 300
\$ 7.30	Din. 300	\$44.40	Lir 500
\$11.75	Din. 500	\$88.20	Lir 1000
\$23.50	Din. 1000	\$176. —	Lir 2000
\$47.00	Din. 2000	\$352. —	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za isplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bōditi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za isplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 9.75
\$10.— " "	\$19.25
\$15.— " "	\$28.—
\$20.— " "	\$37.—
\$25.— " "	\$46.—
\$30.— " "	\$55.—
\$35.— " "	\$64.—
\$40.— " "	\$73.—

Prejemnik dobi v starem kraju isplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je posučen v vseh stvarih. Vselej našo dolgotrajno skrbnost vam samoremo dati najboljša pojava in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se vsaj malo obrnite na nas za vsa pojava.

Mi preskrbimo vse, bōditi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjši strošek.

Nezadržani naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zaotavljanje vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MIRKO BRODNIK:

SAJ BO SE SOLNCE SIJALO...

— Boli me, — to so bile prve besede, ko se je zbudil. Postelja je bila vsa bela. Tudi soba. V mraku je videl odprto okno. Od nekod je vlekla večerni veter, gorak, in mu hladil vroče čelo.

Nikogar ni bilo v sobi. Počasi se je spomnil, kaj se je z njim zgodilo.

Delali so. V rovu. Dan za dnem je hodil tja, ko je vstajal dan. Ponoči se je vračal domov. Ves umazan je bil, da se žuljev ni videl. Za skorjo kruha je delal in še vesel je bil, da je mogel. Koliko jih je bilo, ki bi bili šli radi z njim, pa so jima branili! — Premalo je dela za vse, — so rekli.

Samotna kočica je stala na griču. Tam je bil njegov dom. Zapuščen, skoraj razvalina. — Strela je puščala in veter je silil skozi razpoke v zidu, da je pozimi otroke zeblo, čeprav so se stiskali okrog peči.

— Popravil bom hišo, — je rekel, toda še za kruh je bilo komaj dovolj. Z grozo je čakal dne, ko mu poreko, da mu ni treba več priti.

Nekega dne se ga je lotila slabost, toda premagal jo je. Čeprav mu je žena branila, je šel v rov.

— Ne smem ostati doma. — Za kruh gre. Sto jih pride na moje mesto, če mene ne bo.

— Nove opornike bo treba postaviti, — je dejal nadpaznik. — Trhli so že. Neroden udarec, nerodna kretanja in nesreča se utegne pripetiti.

— To bodo odločili drugi, je odvrnil nadpaznik. — Kaj vas brigajo oporniki? — Delajte rajše urneje. Lenuhov ne potrebujemo.

Pobesil je glavo in molčal. Kramp je zaplesal v njegovi roki.

Popoldne je udarilo. Treščilo je, svetel blisk, strašna bolečina v nogi in nič več. Vse je utonilo in se šele zdajle zbudilo.

Koščena roka je dvignila ožje. Hropeč klic mu je usel v ustne. Noge ni bilo več.

Zdravnik je topil v sobo.

— No, zdaj bo bolje, — je rekel. — Bal sem se že. Komaj smo vas rešili. Dva dni ste bili brez zavesti.

— Dva dni, — je brez misli zamrmral za njim.

Kakor bi mu bila ledena mrzla roka stisnila srce, se mu je zdelo. In ta roka je postajala čedalje večja in vsega zgrabila. Spet je utonil v nezavesti.

Ko se je vnovič prebudil, je sedela usmiljenka pri postelji.

— Žena je bila pravkar tu, pa vas nisem hotela zbuditi.

Tudi trije otroci so prišli. Saj so vaši?

Molče je prikimal.

— Lačni so bili. V kuhinji so jim dali jesti.

— Kdaj se vrnejo? — je tiho vprašal.

— Jutri.

— Jutri...

Zasrepl se je predse. Kaj naj jim reče, ko bo jutri videl objokane obraze?

Sestra ga je opazovala.

— Nikar si ne težite sreča...

— Kaj morem drugega? — Kaj bo z menoj? Kdo mi bo dal kruha? Brez noge sem... Kako naj grem v rov?

— Saj so dobri ljudje na svetu. Pomagali vam bodo...

— Da, beračič bom moral. Z

berglami cokljati od hiše do hiše in prositi miloščine. In do bri ljudje mu bodo z nejevoljo metali najmanjše kovance ali koščke obgrizenega kruha. Ali pa mi bodo pred nosom zapirali vrata...

— Niso vsi taki...

— So. Kar človeka palnejo v noč, ga ne pustite več iz nje. Izbršijo ga iz svojih misli. Pretemna je noč, da bi ga v njej iskali.

— Kratika je noč... Potem pride zopet dan. Potem bo spet solnce sijalo, — mu je tiho rekla.

— Sijalo bo, sijalo, ko bom hodil od hiše do hiše, — je grenko odvrnil. V nemi nemoči je stisnil pesti in zajokal.

MORILEC IZ NORIŠNICE

Vsa Angleska je spet pod vtisom strašnega zločina, ki spominja deloma na umorstva v Brightonu in ki ga bo najspretnejša detektivska organizacija na svetu, Scotland Yard, po vsem videzu kmalu razjasnila.

Pred kakšnimi dvema mesecema so našli v kupecju nekega brizovlaka pri Brentfortu zavitek z dvema človeškima nogama, kmalu nato so odkrili nedaleč od Hanwella drug zavoj z brezglavim truplom. Ker sta bili obe grozotni najdbi zaviti v enak, rjav ovojni papir, in sicer v obe polovici istega kosa, ni bilo težko sklepati, da gre v obeh primerih za istega zločince ali isto zločinsko tolpo. Na obeh kosih so bili vidni sledovi nekakšnega napisa, ki bi ga zaman skušali prebrati s prostim očesom. Črke so bile že preveč nerazločne. Toda moderna kriminalistika razpolaga s pripomočki, ki obvladavajo tudi takšne težave.

V policijskem laboratoriju so razpeli oba kosa papirja pred projekcijsko žarnico, ki je odajala ultrardeče žarke. In mahoma so se pojavile na čudnem zaslonu tri velike, z nerodno pisavo napisane besede: Harry, bolniška soba V., Hanwell.

Treba je povedati, da stoji v Hanwellu ena največjih norišnic na Angleskem, označena bolniška soba "V." je kazala jasno, da je treba iskati tu nadaljnjih sledov za zločince in lažja je postala preiskava s točnejšo označbo bolniškega oddelka ter z imenom nekega moža, kajti v norišnici je 2000 pacientov in če bi morali med tolikšno množico brez podrobnjših indicij iskati enega samega človeka, bi bila stvar vendarle preveč brezupna.

Ob periferiji Clermond-Ferranda se dviga blok svetlih, prijaznih hiš s sivimi škrljati mi strehami, ki jim na zunaj ne bi prisodil, da skrivajo v sebi tiskarno. Nu, ta tiskarna ni tako običajna, da bi ne smela biti v teh nekam aristokratskih prostorih, to je namreč tiskarna, v kateri tiskajo papirnate bankovce za 82 milijard zlate zaloge, ki jo ima Francoska banka. Od tu potujejo bankovci po 50, 100, 500, 1000 in 5000 frankov v svet, sem se vračajo, ko so postali že preveč nerabni za obtok.

Noben radovednež, naj bo še

in glej, ko so detektivji strežnemu oboju v sobi V. pokazali ovojni papir in navedli na njem napisano ime, so jim takoj pokazali bolnika Harryja, ki je bil pred kakšnimi dvema mesecema prejel v ta papir zavito pošiljko živih. Toda ta mož že leta ni ostaval bolnišnice in je mrtvoden na rokah in nogah. Kot storilec torej ne prihaja v poštev. Takoj so si mislili, da mu je bil ovojni papir pač od kakšnega tovariša ukraden in ta bi bil potem storilec. V času, ko je pacient Harry prejel pošiljko, je prebilo v sobi V. daljši ali krajši čas še 44 bolnikov. Večina jih ne pride v poštev niti kot storilec niti kot priča. Preiskava pa se je osredotočila v glavnem seveda proti pacientom, ki so okrog tistega časa ostavili bolnišnico. Ti pacienti so štirje in med njimi je iskati po mnenju Scotland Yarda morilec. Tako se krog okrog storilca čedalje bolj oži. Preiskava sicer še ni zaključena, zadnja vest pa pravi, da je detektivska centrala storilec že na sledu.

TISKARNA MILJARD V PARIZU

Ob periferiji Clermond-Ferranda se dviga blok svetlih, prijaznih hiš s sivimi škrljati mi strehami, ki jim na zunaj ne bi prisodil, da skrivajo v sebi tiskarno. Nu, ta tiskarna ni tako običajna, da bi ne smela biti v teh nekam aristokratskih prostorih, to je namreč tiskarna, v kateri tiskajo papirnate bankovce za 82 milijard zlate zaloge, ki jo ima Francoska banka. Od tu potujejo bankovci po 50, 100, 500, 1000 in 5000 frankov v svet, sem se vračajo, ko so postali že preveč nerabni za obtok.

tako mogočen in vpliven se ni prestopil praga enega izmed teh poslopij. Nobene orožarne in nobenega volunškega urada ne čuvajo strožje nego francosko tovarno bankovcev. Uradno ta tovarna sploh ne eksistira in o tem bi se pripravil, če bi hotel o njej kaj vprašati kakega njenega nameščencea. "Niti govoro ni o tem, da bi se tu tiskali bankovci!" bi ti odgovoril.

V delavnice in iz njih gre vsak dan 1500 delavcev.

Vsakega, ki ga sprejmejo na novo, natančno preizkusijo in pretipljejo. Priseči mora, da ne bo o svojem poslu nikoli spregovoril najmanjše besede s komurkoli. Tudi upokojeni in tisti, ki jih odpuste, morajo priseči isto, in če se priseže ne drže, jih zadenejo stroge kazni.

Vendar ljudje so ljudje in tako je vsak nepoklicani poučen o tem, kaj se dogaja za zidovi te skrivnostne tiskarne, ki uradno ne obstoji.

Tiskanje bankovcev ni vse, kar opravljajo njene delavnice. Vse, kar je potrebno za to, se izdeluje tu na licu mesta: tiskarske barve in najrazličnejše pripomočke ter orodje.

Samo papir izdelujejo v 20 km oddaljeni tovarni, ki je tudi last Francoske banke. Ta ločitev ima svoje razloge. Papir za bankovce mora imeti namreč posebne lastnosti, kar se tiče prožnosti in trdnosti. To je mogoče doseči le s posebno vodo in takšno vodo daje rečica Allier, ob kateri so zgradili papirnico. Vsak dan preiščejo to vodo v posebnem kemičnem laboratoriju in tiste ga dne, ko bodo ugotovili, da se je kemično količina spreminila, bo konec papirnice na tem mestu.

Povedali smo že, kako strogo je tiskarna zaščitena pred nepoklicanimi gosti. Njeno obzidje je zavarovano z električno nabito ograjo, dan in noč stražijo nevidne, toda vse pričujoče oči. Delo in delavci so istokalo pod neprestanim nadzorstvom.

Niti en korak po delavnici naj ga napravi kdor si bodi, ne ostane neopažen. Nepotiskani papir prihaja v listih, ki so odmerjeni za šest ali osem bankovcev in vsak list preštejejo šestkrat, vsak tiskarski stroj je pod nadzorstvom, prav tako numeracija, zavijanje in ekspedicija. Na nobene ga kralja ne pazijo tako kakor na kralja Franka ob njegovem rojstvu. In ko se vrne neraben v delavnico, da ga uničijo, je kontrola prav tako ostra in neprestana.

Učinek takšne kontrole je absoluten. Dokaz je že to, da je prišlo v zadnjih 20 letih samo enkrat do tatvine in še ta bi se ne zgodila, da ni potrebnih za posebna dela, ki jih ne morejo opraviti z domačimi močmi, poklicati pomoč od zunaj. Pred nekoliko leti so morali poklicati nekega zidarja. Ostavil je hišo s 700,000 franki v žepu. Četrte ure pozneje so tatvino odkrili in moža prijeli. Postavili so ga za 7 let v prisilno delavnico. Odtlej se ni primerila niti najmanjša podobna reč.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

"Oh, pojasniti vam, ki znate latinski!" ga je znova prekinil razbojnik s smehom, ki je bil napol neotesan in napol grozovit. "To opravite vi. In predvsem pazite, da vam ne uide besedica o tem opozorilu, ki sva ga vam dala za vaše dobro; drugače... hem... bi bilo isto kakor izvršiti ono poroko. Torej, kaj želite, da sporočiva v vašem imenu presvetlenemu gospodu don Rodrigu?"

"Moje spoštovanje..."

"Izrazite se jasneje!"

"...Pripravljen... Vedno pripravljen, da ubogam." In ko je izgovarjal te besede, še sam ni vedel, ali dela obljubo ali poklon. Razbojnika sta jih tolmačila, ali vsaj delala sta se, kakor da jih tolmačita v najresnejšem pomenu.

"Izborno; in lahko noč, gospod," je rekel eden izmed njiju ter hotel oditi s tovarišem. — Don Abbondio, ki bi bil še pred par trenutki rad dal oko iz glave, če bi se jima bil mogel izogniti, bi bil zdaj najraje nadaljeval pogovor in pogajanja. "Gospoda," je začel in z obema rokama zaprl knjigo; onadva pa ga nista več poslušala, ubrala sta pot, po kateri je bil on prišel, ter se oddaljila, počej sirovo popevko, ki je nečem propisati. Ubogi don Abbondio je za hip obstal z odprtimi usti, kakor učarjan; nato je ubral tisto izmed obeh stezic, ki je vodila proti njegovemu domu, in je mukoma prestavljal noge, ki so se mu zdele kakor od mraza otrple. Kako mu je bilo pri sreči, bolj lažje razumljivo, ko povemo kaj več, kakšne čudi je bil in v kakšnih časih mu je bilo usojeno živeti.

Don Abbondio (bravec je to že opazil) se ni bil rodil z levjim srcem. Toda že v zgodnjih letih je moral spoznati, da je bilo v tistih časih v najslabšem položaju živo bitje brez krempljev in čakanov in da on vendar ni čutil v sebi nagujenja, da bi se dal požreti. Postavna sila ni čisto nič branila miroljubnega človeka, ki ni maral napadati in ni imel nobenih drugih sredstev, da bi vzbujal strah. Ne da bi bilo primanjkovalo postav in kazni radi zasebnega nasilja; postave so naravnost preplavljale doželo; zločini so bili s podrobno gostobesednostjo naštetih in natanko popisani; kazni so bile blazno pretirane in če bi ne zadostovale, jih je bilo mogoče po preudarnosti zakonodajca sapega in sto izvrševalcev za vsak posamezen slučaj primerno zvišati; kazensko postopanje je bilo tako urejeno, da kolikor mogoče oprosti sodnika vsega, kar bi moglo ovirati pri izrekanju obsodbe; iz razglasov proti razbojnikom navedeni odlinki so za to kratek, a zanesljiv dokaz.

Naš don Abbondio, ne plemenit ne bogat in še manj pogumen, je torej spoznal, skoro še preden je prišel v leta razsodnosti, da je on v tej družbi nekakšna lončena posoda, ki je prisiljena potovati v tovarstvu mnogih železnih posod. Zato je prav rade volje ubogal starše, ki bi ga bili radi videli duhovnika. Da povemo resnico, zares ni Bog ve koliko razmišljal o dolžnostih in plemenitih smotrih visoke službe, kateri se je posvetil; služiti si z nekako lagodnostjo vsakdanji kruh in uvrstiti se v spoštovan in močan razred, to sta se mu zdeli dva več nego zadostna razloga za tak izbor.

Toda katerikoli razred šteti in varuje posameznika samo do neke meje; v nobenem pa mu ni prihranjeno, da si mora ustvariti svoj poseben sestav.

Don Abbondio, ki je bil neprestano zatopljen v misli na svoj lastni mir, se ni prav nič brigal za tiste uglednosti, za katerih dosego bi se bil moral zelo truditi ali pa nekoliko tvegati.

Njegov sestav je obstajal glavno v tem, da se je izogibal vseh navzkrižij in je odnehal v tistih, ki se jim ni mogel izogniti.

To pa ne pomeni, da ni imel tudi on svojega deleža žolca v telesu; in ta večna vaja v potrpežljivosti, to pogosto priznavanje, da imajo drugi prav, vse tiste grenke, ki jih je moral molče požirati — vse to mu ga je tako razdražilo, da bi njegovo zdravje bilo prav gotovo trpelo, če bi mu tuptam ne bil mogel dati malo duška.

In ker so končno bile na svetu in v njegovi bližini osebe, o katerih je dobro vedel, da so nezmožne storiti komu kaj zalega, si je mogel včasih na njih potolažiti svojo dolgo zadrževano slabo voljo ter tudi samemu sebi privoščiti užitek, da je bil malo muhast in se je brez pravega vzroka zadiral.

Razen tega je bil strog presojevalec ljudi, ki se niso ravnali po njegovih mislih, pa seveda samo tedaj, če je svoje presojanje mogel vršiti

brez vsake, tudi najbolj oddaljene nevarnosti.

Strah zaradi onih hudih obrazov in besed, groznaja gospoda, o katerem je bilo znano, da ne grozi zaman, sestav mirnega življenja, za katerega je bilo treba toliko let vaje in potrpežljivosti in ki je prišel sedaj v eni točki v nered, in zagata, iz katere ni bilo videti nobenega izhoda: vse te misli so hrupno brcele don Abbondiju po sklonjeni glavi.

Če bi človek mogel mirno odpraviti Renza z lepim "ne", bi že bilo; a zahteval bo razlage. In kaj za Boga milega mu naj odgovorim?

Ej, ej, ej, tudi ta ima svojo glavo; jagnje je, če se ga nihče ne dotakne, ali če mu kdo hoče ugovarjati... ih! In potem, in potem, takole za teleban v ono Lucijo, zaljubljen kakor...

Ti fantalini, ne vedo, kaj bi počeli, pa se zaljubijo, hočejo se poročiti, na drugo ne mislijo; prav nič jih ne težijo nadloge, v katere peljajo poštenega reveža.

O jaz nesrečnik! Da ste se onilve spaki morali postaviti prav meni na pot in se prav mene lotiti! Kaj se to mene tiče? Mar se hočem jaz poročiti? Zakaj nista raje šla pregovarjat...

Ah, glejte si no: je že taka, ta moja usoda, da se mi dobra misel vedno posveti v glavi prav tisti hip potem, ko je prilika minula. Če bi bil pomislil na to, da bi jima bil prisepnil, naj neseta svojih poslanstvo...

— Ali pri tem se je zavedel, da je preveč hudobno kesati se, da nismo svetovali hudobije in pri njej sodelovali, in je vso jezo svojih misli naperil proti onemu drugemu, ki mu je tako razpil njegov mir.

Don Rodriga je poznal samo po videzu in glasu in nikdar še ni imel z njim nobenih opravkov, razen da se je tistih parkrat, ko ga je srečal na cesti, z brado dotaknil prs in z robom svojega klobuka tal.

Pripetilo se mu je že, da je ob več nego eni priliki branil dobro ime tega gospoda proti onim, ki so tiho in vzdihujče in dvigaje oči k nebesom preklinjali kakšen njegov čin; stokrat je že zatrjeval, da je to častiljiv vitez. V tem hipu pa mu je v sren dal vse one naslove, ki jih ni bil nikoli slišal dajati po drugih, ne da bi jih naglo prekinil: "Nikar!"

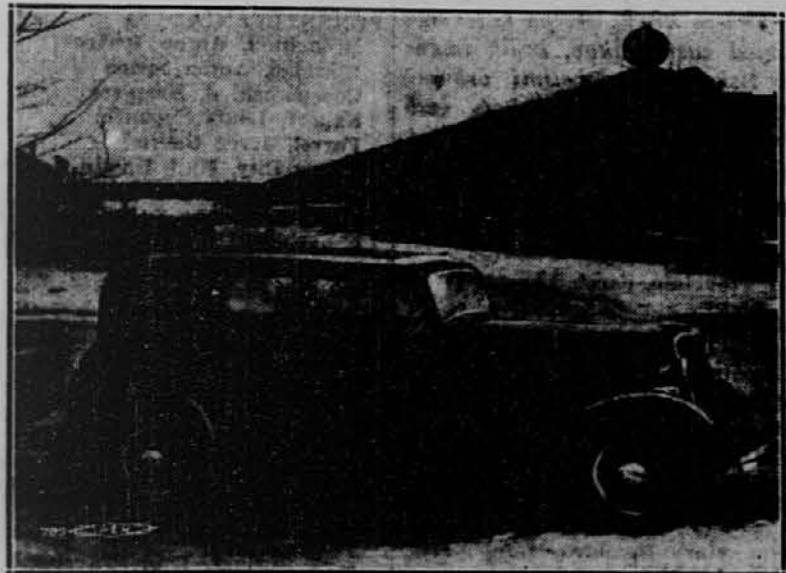
Ko je v trušču takih misli dospel do svojega doma na koncu vasi, je naglo vtaknil v ključavnico ključ, ki ga je že držal v roki; odprl je, vstopil in zopet skrmo zaklenil; in ker je že komaj čakal, da pride v zanesljivo družčino, je brž zaklical: "Perpetua! Perpetua!" ter se obenem naperil proti mali dvorani, kjer je ta gotovo pripravljala mizo za večerjo.

Perpetua je bila, kakor je vsakdo brž uganil, don Abbondijeva služabnica, vdana in zvesta služabnica, ki je znala slušati in ukazovati, kakor je nanesla prilika.

"Že grem," je odgovorila, postavila na mizo na običajno mesto majhno steklenico don Abbondiju najljubšega vina ter se počasi zganila; a ni še prišla do praga male dvorane, že je on vstopil s tako zvezanim korakom, s tako temnim pogledom, s tako spačenim obrazom, da bi niti ne bilo treba izkušnih Perpetuinih oči, da bi človek na prvi pogled odkril, da se mu je res nekaj izrednega pripetilo.

(Nadaljevanje sledi.)

AVTOMOBILI PO AMERIŠKEM UZORCU

so v Rusiji vsakdanja prikazen. Avtomobile, kakoršnega vi ditate na sliki in ki vozijo z naglico 70 milj na uro, izdeluje v velikih množinah ruska tovarna v mestu Gorki Tako počeni so, da jih lako delavci kupujejo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KNJIGE NABOŽNE VSEBINE

BOŽJA POT MATERE BOŽJE NA ŠMARNI GORI. Cena	20
BOŽJA POT MATERE BOŽJE NA BLEJSKEM JEZERU. Cena	20
DUHOVNI BOJ. 384 strani. Cena	50
FABIOLA. Cerkev v katakombah. 222 str. Cena	45
KATOLIŠKI KATEKIZEM	40
MLADENIČEM I. zvezek. Cena	50
II. zvezek. Cena	50
MESLJA. 100 strani. Cena	50
SLOVENSKA NARODNA MLADINA. 432 str. Cena	1.50

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

86

Ob sv. Mihaelu tedaj! Ob sv. Mihaelu! — mrmra Hajmo pred se ter si pri tem z roko seže v lase. — Da, ob sv. Mihaelu grem! In če moram pustiti tudi polovico svojega življenja. In da bom do tedaj izpolnil svojo dolžnost, mislim, gospod, da me poznate. — Obrne se k Gitli, ki je vsa bleda in se tresce. — Bog te naj varuje! Mračni se že in moram pogledati po divjačini. To je lovška dolžnost, katero sem prisegel. Za ta čas pa z Bogom!

Hajmo! — zastoka Gitli; toda samo ena roka se oprosti patra Desertusa, in to roko iztegne proti lovcu, ki jo tesno stisne.

Moram iti, — pravi z omahujočim glasom, — toda ob sv. Mihaelu, tedaj bom sam svoj gospod, tedaj bom prišel in te bom poiskal. Kaj hoče gospoda od tebe, ne vem. Toda prišel bom in te bom poiskal, na to se moreš zanesti. In če te več ne najdem, potem mislim, da bodo morali tudi mene iskati. Pod skalnato steno je prostor, kjer ne more nikdo zgrešiti, kdor me hoče iskati.

Hajmo, Hajmo! — joka Gitli in se s prsti oklene njegove roke. Hajmo pa se je oprosti in skoči v kočo.

Gospod Henrik gleda za njim in zmaje z glavo. Desertus oklene roki okoli Gitli, jo privije na svoje prsi in pravi tiho:

Pusti ga, norica, saj bo zopet prišel! Ko pride Hajmo do kočice, sname lok s stene, in pograbi palico. Na klopi vidi raztrgano belo obleko in jopič, jezno pograbi oboje in vrže v žareče oglje. Plamen švigne in v trenutku se je obleka izpremenila v pepel.

Stopi na prosto. Čez pašnik gre počasnih korakov Gitli s pripogonjenim čelom proti robu gozda med gospodom Henrikom in Desertusom, ki jo drži za roko.

Ta! In samo vedno ta! — godrnja Hajmo. V zmedenih mislih gleda za vsemi tremi, dokler ne izginejo v gozdu. Nato pa gre višje v goro s tako naglico, da mu kmalu poide sapa in mora uočivati.

Pet dolgih, morečih ur traja pot, na katerem je na dolgo in široko prehodil celi revir. Poiskal je najstrmejša pobočja in najnevarnejše steze, da bi z utrujenjem svojega telesa o-motil svoje misli in srce.

Ko zopet pride do kočice, leži nad vsemi gorami globoka, zvezdnato svetla noč. Skozi odprta vrata gosposke kočice sije medel ogenj. Hajmo hoče k lovčevi koči. Tedaj pa ga pokliče gospod Henrik. Prošt in Desertus sedita pred gosposko kočico, toda o Gitli ni bilo ničesar videti in ničesar slišati.

No! Kako je izpadla straža? — vpraša gospod Henrik. — Ali si videl kako divjačino?

Da, gospod, — odvrne Hajmo ter se sili, da ostane miren. — Pod steno je stala gamsova samica z mladičem. Gamsov sem našel dvaintrideset in na vrhu gore sem prepodil jelena, ki bo kmalu imel doraščeno rogovje. Rogovile že kažejo četrto krono.

Dobro, Hajmo, tega si bomo poiskali ob drstivti? — Gospod Henrik preneha. — Ob drstivti? O, tako, pozabil sem! Drstitev se prične ob sv. Pelagiju. In že teden prej je sv. Mihael. Škoda! Škoda!

Hajmo se stresce, kot bi ga kdo sunil v prsi. — Sedaj pa pojdi, Hajmo, skuhaj si večerjo, potem pa pojdi spat! Jutri moraš biti zopet zgodaj na nogah!

Nekaj hripavih glasov reče Hajmo v pozdrav ter hoče oditi proti lovčevi koči.

Ne tja! — zakliče za njim gospod Henrik. — V tvoji koči spi dekle. Danes moraš biti zadovoljen s senom na podstrešju. Tam na ognjišču boš našel, kar potrebuješ za večerjo.

Hajmo stopi v gosposko kočico, podžge ognj ter prične kuhati jed. Toda stori samo, ker mu je rekel gospod Henrik: Kuhaj si večerjo! Pa še predno skonča, prideta gospoda v kočico. Prošt gre v sobo, Desertus ostane med vratni s sklenjenimi rokami in ne umakne pogleda svojih tihih, gorko lesketajočih se oči od Hajmota. Pod tem ostrim pogledom je Hajmota čudno pri srcu. Znoj mu stopi na čelo. Toda dela se, kot da patra ne vidi, se stisne s ponovjo v kot ter požira grizljaj za grizljajem. Kosilo mu je boljše teknilo! Z globokim vzdihom vstane. Ko hoče po lestvi na podstrešje, pristopi k njemu Desertus iztegne roko in pravi z nasmehom:

Lahko noč, Hajmo!

Lahko noč, gospod! — mrmra lovec. Ponudeno roko prezre. Zgoraj se vrže na seno in si z rokami zakrije oči.

Ko se čez nekaj časa nekoliko pomiri, sliši v kuhinji oba gospoda govoriti. Nato pa je vse tiho.

Lahno vleče močna sapa čez streho. Hajmo čuje z utripajočim srcem. Ko misli, da je čez polnoč, sezuje čevlje, spleza tiho po lestvi ter tiplje skozi temo proti vratom.

Vrata so bila zaprta. Ključa ni bilo v njih.

Skoro eno uro stoji Hajmo tresoč se na mestu. Ko se zopet upa premakniti in gre zopet v podstrešje, zaškriplje lestev.

Zumaj je izšla luna; njena bleda svetloba se zliiva skozi razpoke v strehi. Hajmo ne more spati; roke ima sklenjene za tilnikom in s pekočimi očmi strmi v svetlo špranjo.

Ko misli, da se že dani, vstane in stopi v kuhinjo. Pri tem pa ropoče in kašlja. Stresa vrata, kot ne bi vedel, da so zaklenjena.

Stopi v sobo.

Hajmo! — vpraša gospod Henrik v spalnici.

Da, gospod! Ne morem ven. Nekdo je vrata zaklenil.

Pridi k meni! — Gospod Henrik seže pod usnjato blazino in izvleče ključ. — Tukaj vzemi! In pri oknu moreš takoj odpreti polkna. Mislim, da bo lepo jutro.

Hajmo stori, kar mu je bilo naročeno. Stopi na prosto. Siva jutranja svetloba se bori z luninim svitom. Tiho in temno leži lovčeva kočica. Ko gre Hajmo proti njej, mu bije srce do grla. Navzlic mraku vidijo njegove sokolove oči, da je polkno pri oknu odprto. Toda za njim je bilo tudi odprto okeno.

Samo počakaj, — zagodrnja in pobere kamen. — Tako pameten, kot so ti gospodje, sem jaz tudi.

(Dalje prihodnjih.)

OBDOJEN ATENTATOR Z JANKA PUSTE

Beograd, 13. aprila. slavlju z že obsojenima Grebičem Matom in Saletom Veržičem kom streljal iz zasede na orožniškega podnarednika Marka Sudarja, da bi ga ubil. En strel je zadel Sudarja in mu zadal smrtno nevarno poškodbo, ki ji je Sudar tudi podlegel. Po teh zločinostvih je pobegnil v inozemstvo in prišel na Janko Pusto, kjer je postal član "vstašev". Tu je novembra 1933 z obsojenim Štefanom Petrovičem dobil od Gustava Perčeca nalog, naj 1. decembra t. l. vrže bombo na dr. Iva Perovića, takratnega bana savske banovine, ko bo ta šel v cerkev. V to svrhu je vzel o-

sem bomb, štiri revolverje in 240 nabojev in šel s tem orožjem v Jugoslavijo. Tako oborožen je prišel 1. decembra v Zagreb in se postavil pred katedralo z namenom, da izvrši ukazani atentat. 8. decembra 1933 se je nato vrnil na Madžarsko. V bližini Ludbrega je Gređiček spotoma oddal več strelav na orožniško patrolo in zadal več hudih ran orožniku Grozaniću.

Vsa ta kaznjiva dejanja je Gređiček Andrija v celoti priznal v preiskavi sami in med glavno razpravo.

Andrija Gređiček se je po napadu na orožniškega podnarednika Tepčiča, ki ga je ranil z nožem, skrival več mesecev po deželi. Dne 4. oktobra zvečer se je postavil s svojimi tovariši v zasedo v bližini postaje v Oroslavju, da bi ubil orožniškega narednika Sudarja, ki ga je dobro poznal. Ta svoj naklep je tudi izvršil in Sudar je padel mrtev. Nato je s pomočjo svojih prijateljev prekorčil mejo in odšel v Avstrijo. Tu so ga prijeli in postavili pred sodišče na Dunaju, kjer je izjavil, da je pobegnil iz Jugoslavije iz političnih razlogov. Avstrija je odklonila izročitev zločinca jugoslovanski državi in ga takoj prijel. Čez nekaj dni so Gređičeka odvedli pred neko komisijo, v kateri je bil tudi neki gospod, ki ga je izprašal o razlogih njegovega bega. — Kasneje je Gređiček zvedel, da je bil ta gospod Gustav Perčec. Perčec je povabil Gređičeka, naj pride na njegovo posest. Pri tem pa mu ni pojasnil, zakaj gre. Razgovor s Perčecem se je vršil v prisotnosti treh policijskih uradnikov, ki so samo stali in ki se niso zanimali, kaj Perčec govori z Gređičkom. Nato so Gređičeka odvedli nazaj v zapor. Pred tem pa mu je Perčec obljubil, da bo še isti večer prišel k njemu in da ga bo odpeljal na Janko Pusto. — Zvečer so ga odvedli pred navedeno komisijo, kjer je sedel en uradnik z Gustavom Perčecem. Gređiček je postal prost.

Gređiček je podrobno opisal življenje in delovanje na Janki Pusti. Navedel je osebe, ki so se tamkaj zbirale. Postal je "vstaš". Uril se je v metanju bomb in ravnanju z revolverji, kajti življenje na Janki Pusti je bilo po vojaško urejeno. Zaradi stroge discipline so morali vsi natančno izvršiti vse, kar jim je ukazal Perčec s svojimi pobočniki. Ponoči so postavljali straže, eno pred hišo, v kateri so spali pobočniki s Perčecem, kadar je ta prihajal na Pusto, druga pa je stražila Janko Pusto. Straže so bile oborožene z ostrimi naboji in municijo, ki je bila shranjena v dvorani pobočnikov. Na Pusti so morali vsi nositi uniforme. Čez noč od časa do časa na Pusto prihli madžarski orožniki, so jim morali pobočniki potrditi v njihove uradne knjžice, da so jih v resnici obiskali. V Pusto samo so vstaši hodili v navadnih oblekah.

Gređiček navaja dalje, da je s svojimi tovariši opetovano odšel z Janke Puste na mejo med Madžarsko in Jugoslavijo in da je prenašal na jugoslovansko ozemlje ilegalne tiskovine. Pri neki priliki so zopet šli na mejo, oboroženi z revolverji. Na meji je Mihalek razdelil in Gređička je pustil pri nekem madžarskem obmejnem vojaku z nalogo, naj pazi na potnike iz Jugoslavije. Tu so prihajali čez mejo dvolastniki z obmejnimi izkaznicami. Tero-risti so skušali naše ljudi pridobivati za kaznjiva dejanja.

Med glavno razpravo je Gređiček navedel, da so na Janko Pusto prihajali polkovnik Perčević v spremstvu visjih avstrijskih oficirjev, in sicer Papića in Metzgerja, dalje Gustav Perčec in Ante Pavelič. Oktobra meseca sta prišla na Janko Pusto Perčec in Perčec.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

212 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJARNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

MAJA:

- 3. Majestic v Cherbourg
4. Champlain v Havre
5. Washington v Havre
Berengaria v Cherbourg
10. Bremen v Bremen
11. Paris v Havre
Conte di Savoia v Genova
15. Aquitania v Cherbourg
17. Europa v Bremen
Saturnia v Trst
18. Ile de France v Havre
22. Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
Champlain v Havre
Rex v Genova
28. Bremen v Bremen
29. Berengaria v Cherbourg

JUNILJA:

- 1. Lafayette v Havre
4. Aquitania v Cherbourg
Washington v Havre
7. Normandie v Havre
8. Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genova
12. Majestic v Cherbourg
11. Bremen v Bremen
15. Rex v Genova
10. Champlain v Havre
Manhattan v Havre
Berengaria v Cherbourg
22. Normandie v Havre
26. Aquitania v Cherbourg
Ile de France v Havre
Majestic v Cherbourg
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genova

JULILJA:

- 3. Berengaria v Cherbourg
Washington v Havre
Saturnia v Trst
5. Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Rex v Genova
10. Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Europa v Bremen
17. Conte Grande v Genova
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
20. Ile de France v Havre
23. Conte di Savoia v Genova
24. Berengaria v Cherbourg
26. Bremen v Bremen
27. Champlain v Havre
31. Washington v Havre
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

MARYLAND:

Kitzmilller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna.
W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peschel
Evelth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povke
Virginia, Frank Hrvatleč

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick
NEW YORK:

Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Maslo

OHIO:

Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slavcic
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumise
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamjn
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Luzerne, Ant. Tauselj
Esyrne, Frank Balloch
Manor, Frank Demšar
Midway, John Žant
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demšar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schifrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alisa, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kalkel

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tausch
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izna potrdilo za svoje, kakšno je prejel. Zastopnika roje tom listu pripravljamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI. V ZIMSKEM ČASU JIH BOSTE ČITALI Z UŽITKOM

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

Table listing various books and their prices, including '111 strani. Cena 35', 'ANDREJ HOFER 50c', 'BENEŠKA VEDEŽEVKA 35c', etc.

Naročite jih pri: KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street : : : New York, N. Y.